

trædelse af traktaten om Den Europæiske Union.

Fiskeriaftalen og Grønlands OLT-status skal genforhandles i 1994. I perioden indtil da er det vigtigt at etablere et meget tæt samarbejde mellem de danske rigsmyndigheder og det grønlandske hjemmestyre. Grønland etablerer pr. 1. juni 1992 sin egen faste repræsentation i EF og får derved øget vore muligheder for at følge udviklingen på nært hold. En lang række spørgsmål vil blive søgt besvaret hos den danske regering, og det er derfor nødvendigt allerede nu, at Folketinget er opmærksom på den specielle situation, som Grønland befinder sig i.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Det europæiske samarbejde er inde i en rivende udvikling. Det gælder politisk og økonomisk. Blokopdelingen i Europa tilhører fortiden. Der er ved at opstå et nyt samarbejds-mønster. Det baseres på EF, men med større medlemskreds.

Det er vigtigt for Danmark at få indflydelse på denne udvikling. Uden indflydelse kan Danmark ikke varetage sine interesser, og uden indflydelse kan Danmark ikke være med til at præge den europæiske udvikling. Når det er særlig vigtigt for Danmark at opnå denne indflydelse på nuværende tidspunkt, skyldes det tre ændringer i Danmarks geografiske nærhed. For det første den tyske enhedsproces. For det andet reformprocessen i en række tidligere kommunistiske områder, som grænser op til Østersøen. For det tredje Sveriges og Finlands ansøgning om medlemskab af EF samt Europadebatten i Norge. Resultatet af den udvikling, som her er sat i gang, bliver af afgørende betydning for Danmarks sikkerhed og det danske samfunds udvikling et godt stykke ind i det næste århundrede. Danmarks bedste mulighed for at få indflydelse er at tilslutte sig traktaten om Den Europæiske Union, som er det samarbejdsforum, flere andre skandinaviske lande ønsker at tiltræde, og som en række af de østeuropæiske lande ønsker nærmere tilknytning til. Står Danmark uden for traktaten om Den Europæiske Union, vil samarbejds-mønstret i vor del af Europa blive fastlagt

uden særlig stor hensyntagen til danske interesser.

I den nuværende situation er mulighederne for at varetage nordiske interesser i et bredt europæiske samarbejde gode. Det skyldes den svenske og finske ansøgning om medlemskab af EF. Et klart dansk ja den 2. juni vil være med til at sikre medlemskab for ikke alene Danmark, men også Sverige, Finland og formentlig tillige Norge af Den Europæiske Union. Det vil give de nordiske lande muligheder for at sikre samfundsudviklingen i vore lande gennem påvirkning af de beslutninger, som under alle omstændigheder bliver truffet på bredere europæisk plan. De seneste års udvikling har vist, at det ikke er muligt at opnå disse mål ved at isolere sig fra det europæiske samarbejde inden for rammerne af EF, men at det tværtimod kun kan ske gennem aktiv deltagelse i og medlemskab af EF's udbygning.

Et stort flertal i Folketinget har ved flere lejligheder stemt for en dagsorden, hvor det blev gjort til et dansk kernepunkt i forhandlingerne om den nye traktat, at enstemmighed vedrørende miljøbeslutninger blev afløst af en hovedregel om afstemning med kvalificeret flertal. Dette forhandlingsmål er opnået. Den nye hovedregel om afstemning med kvalificeret flertal fremgår udtrykkeligt af Traktaten. Det vil bane vejen for flere og bedre beslutninger for miljøbeskyttelse på europæisk plan.

Det er vigtigt for Danmark at være med i en udvikling præget af økonomisk vækst og fremgang. Selv om der er nogen usikkerhed med hensyn til virkningerne af Den Økonomiske og Monetære Union, må det alt taget i betragtning anses for sandsynligt, at der for Danmarks vedkommende bliver tale om en højere vækst som medlem end stående udenfor.

Om de økonomiske konsekvenser må det, i tilfælde af at Danmark vælger at stille sig uden for traktaten om Den Europæiske Union, sammenfaldende vurderes, at der for Danmarks vedkommende vil blive tale om negative virkninger, hvis størrelsesorden det er vanskeligt at vurdere. Det ligger i tilkendegivelserne fra de tre EFTA-lande (Østrig, Sverige og Finland), som indtil nu har indgivet ansøgning om medlemskab, at de forventer en positiv økonomisk virkning for deres erhvervsliv af et sådant medlemskab. Det ville derfor være overraskende, hvis en dansk afvisning af medlemskab ikke